

खाण्डवीरण (खाण्ड + वीरण) gaṇa श्रीकृष्णादि zu P. 4, 2, 80. Da-
von खाण्डवीरणक ebend.

खाण्डिक 1) (von खाण्ड) m. Verkäufer von Zuckerwerk Hs. 136. Vgl.
खाण्डविक. — 2) खाण्डिक (von खाण्डक) n. ein Haufe Erbsen (?) P. 4,
2, 45. — 3) आचातोदका: खाण्डिकेभ्यो (?) ऽनुवाक्या अनुगेया: कारयेत्
Gobh. 3, 3, 7.

खाण्डिकीय m. pl. die Anhänger des Khaṇḍika P. 4, 3, 102. WEBER,
Lit. 83. 86. Ind. St. 3, 271. 4, 150. खाण्डिकेय 80.

खाण्डिक्य (von खाण्डिक) 1) m. N. pr. eines Sohnes von Amitadhvaḡa
oder Mitadhvaḡa VP. 643. fgg. Bhāg. P. 9, 13, 20. — 2) n. oxyt. das
Geschäft des Zuckerbäckers (?) gaṇa पुरोहितादि zu P. 5, 1, 128.

खाण्डित von खाण्डित (so die Calc. Ausg.) gaṇa सुतंगमादि zu P. 4,
2, 80.

खाण्डित्य von खाण्डित gaṇa प्रगयादि zu P. 4, 2, 80.

खात् (onomat.) ind. der beim Räusporn hervorgebrachte Laut: खात्कृ-
त्य निरुष्टिवत् P. 1, 4, 62, Sch. — Vgl. खाद्.

खातं (von खन्) 1) adj. s. u. खन्. — 2) n. a) Graben, Grube ÇAT. Br.
9, 4, 9. ÇĀṆKH. Çr. 4, 15, 16. दुर्गे कुर्यान्महाखातम् Hit. III, 32. पतति क-
दाचिन्मम: खाते PAṆKAT. V, 26. पृथ्वीखातनिखातेन धनेन Hit. I, 149. सीद्-
तस्तेषु (व्यसनेषु) गृह्यते खातेष्विव वनद्विपा: KATHIS. 11, 25. Bhāg. P. 6,
9, 7. पूर्व खातादिकर्मणि AK. 2, 7, 27. TRIK. 2, 7, 9. m. = कूप NAIGB. 3, 23.
n. = पुष्करिणी AK. 1, 2, 3, 27. — b) Höhlung, nohler Raum COLEBR. Alg.
97. व्यवहार, संख्या ebend. — Vgl. देवखात, विपम°, सम°, सूची°.

खातक (von खात) 1) m. a) Gräber Wils. Vgl. खानक. — b) Schuld-
ner (vgl. खादक) Sch. zu SĀṆKSHIPTAS. ÇKDr. — 2) f. खातिका (v. l. खा-
तक n.) Graben H. 1093. — 3) n. Graben, Grube KATHIS. 12, 104. 13, 148.
Bhāg. P. 6, 12, 22. = पुष्करिणी H. 1094.

खानभू (खात + भू) f. Graben Hs. 174.

खातत्रयकार (खात - त्रय + 1. कार) m. Töpfer VJUTP. 97.

खाति (von खन्) f. das Graben P. 6, 4, 42, Sch.

खौत्र (wie eben) n. 1) Schaufel. — 2) Graben Uṇ. 4, 163. — 3) Wald. —
4) Faden. — 5) Schauer, Grauen (दाहण) UṆĀDIVR. im SĀṆKSHIPTAS. ÇKDr.

खाद्, खादति (ep. auch med.) Dhātup. 3, 12. kauen, zerbeißen; essen,
fressen: खादति नाम् RV. 4, 138, 4. केशान्खादत आसते AV. 5, 19, 3. 6, 49,
2. न दद्मि: खादत् ÇAT. Br. 1, 7, 4, 16. 4, 4, 3, 11. मृगा इव कृस्तिनः खादथा
वना RV. 1, 64, 7. AV. 8, 6, 23. 8, 3. VS. 11, 78. TS. 6, 2, 11, 4. धाना: खा-
देयम् ÇAT. Br. 4, 2, 5, 19. कुत्साषान्खादत्सम् KHAND. Up. 1, 10, 2. मांसानि
च न खादत् M. 5, 53. 32. 34. MBh. 1, 1382. 5582. 3, 2003. 11383. 16140.
LA. 47, 16. 48, 15. दुःसाक्षीव परे लोके स्वानि मांसानि खादति R. 3, 18.
34. 53, 49. 4, 19, 20. Suçr. 1, 162, 1. 2, 136, 10. PAṆKAT. I, 439. Hit. 11, 6.
20, 12. 21, 10. 35, 12. प्राकपदयोः पतति खादति पृष्ठमांसम् (von einem fal-
schen, hinterlistigen Menschen; vgl. पृष्ठमांसद् u. s. w.) I, 76. Bhāg. P.
9, 9, 32. 33. चखाद् R. 6, 82, 75. Dev. 8, 37. BHATT. 14, 101. दत्तैरोष्ठं चखाद्
87. खादिप्यामः 9, 78. अखादीत् 15, 35. किं खादितवान् Hit. 86, 13. खादि-
प्ये MBh. 1, 5580. LA. 47, 11. R. 4, 36, 5. zerfressen, anfressen: पूयो मांसं
खादति Suçr. 1, 63, 16. — pass.: अग्निः खाद्यताम् MṆKṆH. 176, 23. तेन का-
केन दधि खद्यते (v. l. खद्यते) Hit. 83, 14. चखादिरे BHATT. 14, 101. खा-
दितं AK. 3, 2, 60. ÇAT. Br. 3, 6, 1, 7. Suçr. 1, 194, 18. Hit. 12, 15. BHATT.

6, 6. — caus. खादयति 1) essen —, fressen lassen: तं अग्निः (niemals acc.
P. 1, 4, 52, VĀRTT. 5. Vor. 3, 5) खादयेद्वाजा M. 8, 371. 3, 261. BHATT. 16, 22.
— 2) = simpl.: दुर्वत्सं वलवतो हि मत्स्या मत्स्यं विशेषतः । खादयति
MATSIOP. 7. मो खादय मृगश्रेष्ठ MBh. 3, 2435.

— आ = simpl.: या शश्वतमाचखादयस्मै पणाम् RV. 6, 61, 1. खादिरेण कृ-
त्तेममाचखाद् ÇAT. Br. 3, 6, 2, 12.

— प्रनि (sic.), प्रनिखादति P. 8, 4, 18, Sch. — Vgl. खद्.

— सम् zerkaumen, fressen: असंखादन् ÇĀṆKH. Çr. 4, 7, 8. असंखादन्निगि-
रेत् ohne zu zerkaumen schlucke er LĀṬJ. 4, 11, 13. अग्निः संखाद्यताम्
MṆKṆH. 176, 1.

खादं (von खाद्) 1) adj. fressend, verschlingend, am Ende eines comp.:
s. अमित्र°, वृत्र°. — 2) m. a) das Kauen, s. अचखाद्. — b) Futter AV. 9,
6, 12. ÇAT. Br. 13, 4, 2, 17.

खादक (wie eben) P. 3, 2, 146. adj. subst. 1) der da isst, Esser M. 3, 51.
MBh. 13, 3609. यदि चेत्खादको न स्यात् तदा घातको भवेत् । घातकः खा-
दकार्यं पहातयति वै नरः ॥ 5624. fg. गोमांस° Gobh. in PRĀJACĪTTAT.
ÇKDr. Vgl. कट°. — 2) Schuldner Mit. im ÇKDr. Vgl. खानक.

खादतमोदता (खादत् + मोदत्, zwei imperatt. in der 2ten pl.) f. ein
ewiges Essen und Heitersein gaṇa मयूरच्यंसकादि zu P. 2, 1, 72. Ebenso
खादतचमता ein ewiges Essen und Nachtrinken (Mundausspülen) ebend. v. l.

खादन (von खाद्) 1) m. Zahn H. 384. — 2) f. आ N. pr. einer der
Frauen des Königs Meghavāhana RĪGĀ-TAR. 3, 14. — 3) n. a) das
Kauen, Essen Vor. 9, 46. — b) Essen, Futter H. 423. अश्वातो खादनेना-
कम्बरो R. 2, 30, 31, 25.

खादनीय (wie eben) adj. kaubar LALIT. Calc. 2, 21.

खादिं m. Spange, Ring (am Arm und Fuss getragen); bei den Ma-
rut: अनेष्ठा वः प्रपथेषु खादयः RV. 4, 166, 9. पत्सु खादयः 5, 34, 11. 7, 86,
13. कस्तेषु खादिश्च कृतिश्च सं दधे 1, 168, 3. सन्तु रुक्मेषु खादिषु 5, 83, 4.
— Vgl. वृष°, शुद्र°, सु°, क्षिरपय°.

1. खादिन् (von खाद्) adj. kauend: नख° M. 4, 71 = MBh. 13, 4968.

2. खादिन् (von खादि) adj. mit Spangen, Ringen geschmückt; von den
Marut: यात्रो न स्तुभिश्चितयत्त खादिनः RV. 2, 34, 2. आ यं कस्ते न खा-
दिन् शिष्टं ज्ञातं न विधेति । विशामाग्निं स्वधर्मम् ॥ 6, 16, 40. An der letzten
Stelle würde ein besserer Sinn sich ergeben, wenn man खादिनम् als
unregelmässigen acc. von खादि fasste (vgl. BENF. Gr. S. 296, N. 3): wel-
chen man trägt wie einen Ring an der Hand, wie ein neugeborenes
Kind (auf dem Arm). यत्र गोषाता धृषितेषु खादिषु विधक्यन्तस्ति दिव्य-
वः 10, 38, 1.

खादिर und खादिर् (nur dieses zu belegen) 1) adj. f. ई aus der Acacia
Catechu (खदिर) gemacht gaṇa पलाशादि zu P. 4, 3, 141. सुव TS. 3, 3, 2,
1. परिधि ÇAT. Br. 1, 3, 2, 20. यूप 3, 6, 2, 12. At. Br. 2, 1. MBh. 14, 2630.
R. 1, 13, 24. 2, 61, 17. आसन्दी ÇAT. Br. 5, 4, 4, 1 u. s. w. KAUC. 31. दण्ड
M. 2, 45. लण्डु 8, 315. शङ्कु MBh. 3, 16325. — 2) m. der aus der Acacia
Catechu bereitete Catechu-Extract; auch खादिरसार RĪGĀ. im ÇKDr.
— 3) f. ई gaṇa नद्यादि zu P. 4, 2, 97.

खादिरक (von खदिर) gaṇa श्रीकृष्णादि zu P. 4, 2, 80. खादिरकं gaṇa
वराकादि ebend.